

29.1.2024

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende nr. 0741/2023 af Rüdiger Schiller, tysk statsborger, om en påstået overtrædelse af folkeretten begået af det europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)**

1. **Sammendrag**

Andrageren mener, at det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) gør luftfartsselskaberne til håndhævere af retten til asyl, selvom førstnævnte hverken er statslige eller nationale embedsmænd, der har kompetence til at træffe sådanne afgørelser. Ifølge andrageren er dette et forsøg fra regeringernes side på at ophæve deres forpligtelser i henhold til folkeretten. Han siger, at landene allerede tvinger private virksomheder til at fungere som de facto-grænsekontrol, hvor luftfartsselskaberne hverken har myndighed eller fører tilsyn. Andrageren er af den opfattelse, at EU gør sit bedste for at forhindre, at eventuelle asylansøgere får den universelle ret til asyl. Han forklarer endvidere, at "terrorisme" hævdes at være en begrundelse, men at der ikke er tegn på øget grænsekontrol, der forebygger terrorisme, og at disse foranstaltninger samtidig bringer grundlæggende rettigheder såsom retten til at søge og få asyl fra forfølgelse i fare.

2. **Opfyldelse af betingelserne for behandling**

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 15. november 2023). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 227, stk. 6).

3. **Kommissionens svar, modtaget den 29. januar 2024**

I andragende udtrykkes der bekymring over den potentielle indvirkning af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) på tredjelandsstatsborgeres adgang til asyl samt transportvirksomheders rolle i forbindelse med grænsekontrol. Den Europæiske Union er fast besluttet på effektivt at beskytte sine grænser som fastsat i

Schengengrænsekodeksen¹ og forordningen om Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning². Disse retlige forpligtelser er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Indførelsen af ETIAS er en integreret del af denne forpligtelse og giver medlemsstaterne mulighed for at vurdere den potentielle risiko for sikkerheden, ulovlig indvandring eller epidemi, som tredjelandstatsborgere udgør, inden de ankommer til EU's ydre grænser. I modsætning til det, der gives udtryk for i andragendet, finder ETIAS kun anvendelse på visumfri indrejse, dvs. tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og som søger at få ophold i de medlemsstater, der kræver ETIAS, i mindre end 90 dage inden for en periode på 180 dage. Selv om det vil være nødvendigt at være i besiddelse af en gyldig ETIAS-rejsetilladelse til kortvarige ophold, garanterer den ikke indrejse. Tredjelandstatsborgerne skal også opfylde alle de øvrige indrejsebetingelser, der er fastsat i Schengengrænsekodeksen.

Asylproceduredirektiv 2013/32/EU³ finder anvendelse på ansøgninger, der indgives på medlemsstaternes område. Følgelig omfatter EU-lovgivningen om asyl ikke ansøgninger indgivet af tredjelandstatsborgere, der ikke fysisk opholder sig på medlemsstaternes område. ETIAS-forordningen fastsætter ligeledes undtagelser fra kravet om at være i besiddelse af en ETIAS-rejsetilladelse for flygtninge eller statsløse, der har bopæl i en medlemsstat og er i besiddelse af et rejsedokument udstedt af den pågældende medlemsstat. Som al EU-lovgivning omfatter ETIAS-forordningen som standard grundlæggende rettigheder og designmæssige rettigheder og er i fuld overensstemmelse med de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Under ekstraordinære omstændigheder kan den medlemsstat, som den pågældende tredjelandstatsborger har til hensigt at rejse til, undtagelsesvis udstede en ETIAS-rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, hvis den pågældende medlemsstat finder det nødvendigt af humanitære grunde i overensstemmelse med sin nationale lovgivning, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser. Transportvirksomheder, der befordrer tredjelandstatsborgere med fly eller ad søvejen, og grupper, der befordres ad landevejen i busser, skal i henhold til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og artikel 45 i ETIAS-forordningen påtage sig ansvaret for de tredjelandstatsborgere, de bringer til den ydre grænse ad luft-, sø- eller landevejen. I overensstemmelse med disse artikler skal transportøren kontrollere, at disse rejsende har de krævede rejsedokumenter til indrejse i Schengenlandene.

Konklusion

Kommissionen mener, at ETIAS-forordningen på ingen måde griber ind i tredjelandstatsborgeres ret til at søge asyl/international beskyttelse på Den Europæiske Unions område, da ETIAS kun er relevant for visumfrie rejsende fra tredjelande, der har til hensigt at rejse til EU i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage. EU er fortsat fast besluttet på aktivt at støtte flygtninge i alle dets medlemsstater og uforbeholdent tage hånd om dem, der har behov for det.

¹ Artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 399/2016 (EUT L 077 23.3.2016, s. 1).

² Artikel 3, stk. 1, litra a, i forordning 2019/1869 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1–131)

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning), ([EUT L 180, 29.6.2013, s. 60](#)).